

F.t.beslutn. vedr. offentlige myndigheders registre

ikrafttrædelsestidspunktet for den reviderede forskrift.

Ad nr. 4

I den vedtagne forvaltningslov findes en opregning af oplysningstyper, som karakteriseres som rent private og dermed særlig følsomme. I forvaltningsloven er anført flere oplysningstyper end i registerlovens opregning (§ 9, stk. 2). Bl.a. er væsentlige sociale problemer medtaget. Loven om offentlige myndigheders registre må ændres i overensstemmelse hermed. Det samme gælder for loven om private registre m.v.

Ad nr. 5

Der bør ske en skærpelse af reglerne om videregivelse til private. Det kan ikke være rimeligt, at offentlige myndigheder uden samtykke fra de registrerede udleverer oplysninger om enkeltpersoners private forhold til private virksomheder og lignende. Et forbud i loven om offentlige myndigheders registre hindrer ikke, at der i medfør af loven om folkeregistrering kan ske udlevering af identitetsoplysninger efter nærmere retningslinjer.

Når private virksomheder medvirker ved løsningen af offentlige myndigheders opgaver og i den egenskab modtager personoplysninger, er det nødvendigt, at registertilsynet inddrages som kontrolorgan. Som foreslået af Forbrugerrådet bør aftaler godkendes af registertilsynet, og der bør sikres registertilsynet adgang til at føre tilsyn med behandlingen af oplysningerne.

Der må fortsat være en mulighed for at udlevere oplysninger til private, når der er indhentet samtykke fra den registrerede. Men kravet om samtykke bør suppleres med krav om, at videregivelsen tjener væsentlige samfundsmæssige hensyn og er et naturligt led i den offentlige myndigheds arbejde. Som anført af Forbrugerrådet vil forbrugeren i mange relationer til erhvervslivet ikke have praktisk mulighed for at nægte et samtykke, ligesom det er alt for let at indbygge en samtykkeerklæring i en standardkontrakt. Det kan f.eks. ikke være rimeligt, at et forsikringselskab i forbindelse med oprettelsen af en ulykkesforsikring indhenter oplysninger fra et psykiatrisk sygehus. Sygehus- og helbredsoplysninger i øvrigt kan fra forsikringselskaberne indhentes som led i forberedelsen af forsikringskontrakter, for så vidt sådanne oplysninger udgør en nødvendig forudsætning for forsikringsaftalen.

Med vedtagelsen af forvaltningsloven er det blevet tydeliggjort, at tavshedspligten beskytter

mod udlevering af oplysninger om rent private forhold til andre offentlige myndigheder. Denne beskyttelse findes ikke i registerloven. Det er uholdbart, at EDB-registrerede oplysninger har en ringere beskyttelse end manuelt registrerede oplysninger. Der må stilles krav om, at udlevering af de følsomme oplysninger som altovervejende hovedregel forudsætter samtykke fra den registrerede. Der er tværtimod behov for en større sikkerhed ved EDB-registre, og det kan derfor ikke være acceptabelt at tillade udlevering efter det ubestemte kriterium, at »det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov«, jfr. nr. 2 og bemærkningerne til forvaltningsloven.

Ad nr. 6

Samkøring af følsomme personoplysninger fra forskellige registre rummer specielle betænkeligheder. Det er et angreb på den enkeltes personlige integritet, såfremt EDB-teknikken ved hjælp af den fælles identifikation, CPR-nummeret, anvendes til at skabe et nærgående totalbillede af den enkelte borger eller mindre grupper. Samkøring af forskellige personregistre er også betænkelig, fordi det kan blive et middel til virkeliggørelsen af det gennemkontrollerede samfund, hvor alle afvigelser overvåges, opspores og sanktioneres.

Loven om offentlige myndigheders registre hindrer ikke samkøring af personregistre fra forskellige forvaltningsområder; der er tværtimod meget vide rammer for en sådan udlevering. Loven indeholder nogle procedureforskrifter for samkøring. Samkøring skal godkendes af den politiske ledelse (minister/kommunalbestyrelse/amtsråd), og der skal fastsættes særlige forskrifter for det nye register, som samkøringen resulterer i. Desuden forudsætter samkøring, at der er hjemmel i forskrifterne for de registre, der ønskes samkørt.

På linje med Forbrugerrådets anbefalinger må det sikres, at samkøring kun kan tillades, hvor væsentlige samfundsmæssige interesser gør den påkrævet, og hvor der ikke er væsentlige hensyn til de registrerede, der taler imod.

Hvis samkøring anvendes til kontrolformål, må det sikres, at kontrollen ikke kommer bag på folk. Kontrollen må ikke blive anonym og skjult. Der må derfor stilles krav om, at samkøring til kontrolformål kun kan finde sted, når de registrerede er advaret herom senest i forbindelse med registreringen. Når det drejer sig om oplysninger om rent personlige forhold, er det særlig vigtigt at skabe lovmæssige barrierer mod en tæt og nærgående kontrol. Her kræves et ubetinget forbud mod sam-